

lidt tilhøre for mig (Hæle) sagde, at vi jo havde anerkendt Princippet om at optage saadanne Dyr-tidstillæg paa Finansloven ved ifjor at forøge Medhjælpssummerne. Ja, det er for mig et vigtigt Fingerveg; ifjor gjorde vi et lille Skridt, iaar forlanger man et meget, meget større. Jeg veed nu ikke, om man vil finde det passende, at jeg siger: naar man giver en vis Mand en Fing-er, saa tager han hele Haanden, men dette er dog det Samme, man begynder med det Smaa og tager saa det Store. Jeg finder derfor, der er al Grund til i det Ringeste i dette Punkt at give Finansloven en bedre Skikkelse ved at fjerne Ting derfra, som ikke maa være under Tryk af det Spørgsmaal: Finansloven færdig eller ikke færdig. Nei, under dette truende Sværd ville vi ikke have Spørgsmaalet om, hvormeget man vil give Embedsmændene i Tillæg, filllet. Man vil sige, det er dog meget farligt, thi gaae I nu hen og tage denne Post ud af Finansloven, kan det hele Tillæg falde bort. Nei, jeg tvivler dog paa, at den, der har sagt, at Summeren var billig og rigtig, naar den kom til at staa paa eet Blad, vil have Mod til at sige: men naar den ikke kommer til at staa der, hvor vi kunne bruge den i andre Diene, saa er den ikke billig og retfærdig. Jeg tror altsaa ikke, der er nogen Fare ved at tage denne Post ud af Finansloven.

Jeg skal ikke gaa ind paa de andre Spørgsmaal, som idag ere berørte. Jeg tror, at naar et Ministerium er tilfreds med de Bevillinger, det har faaet, saa kan dette ikke nytte meget at foreslaa større Bevillinger, undtagen for saa vidt det kan have sin Betydning, at man ligesom udtrykker, at man ikke er tilfreds med Ministeriet, fordi det beholiger sig ved disse Bevillinger. Jeg skal blot endnu berøre et Punkt, som er omtalt fra to Sider, med Hensyn til hvilket der er antydet Ændringsforslag, og hvor en anden æret Læser, det ærede 3die kongevalgte Medlem, har udtalt sin Tilfredshed med, hvad der staaer i Finansloven, det er Spørgsmaalet om Panterskibet. Med Hensyn dertil vil jeg sige, at jeg lægger stor Vægt paa, at der bygges Noget, som de, der skulle bruge det, ere tilfredse med. Hvis man siger, det er ikke tilstrækkelig prøvet, saa vilde jeg ret ønske, at man absolut vilde standse dermed, thi det, at man siger: det, vi ville bygge, og det, som vore Stater anse det for rigtigt at bygge, det bygge vi ikke, men vi anvende Pengene for Noget, hvis Nytte vi anse i det Ringeste for tvivlsom, det er urigtigt. Jeg har nævnt dette, fordi jeg i eet Punkt vilde udtrykke min Samstemning med det ærede 3die kongevalgte Medlem, og det er, at alle disse enkelte Forsvarsspørgsmaal henge sammen og maa foretages og behandles med Hensyn til den hele Forsvarsplan. Man maa have Mod til engang at træde frem og forlange det Nødvendige i saa Henseende, og vi maae have Mod til at opoffre det Tilstrækkelige og give

det Nødvendige dertil. Jeg er ganske enig med dem, der sige, at det er forunderligt, at man arbejder paa at have en Hær med Materiel og en Flaade med Materiel og ikke tænker paa at have et eneste besætted Punkt i Landet. Det forekommer mig, at vort Forsvarsvæsen har Mangel paa et Centrum, saalange der ikke gives en virkelig Fæstning i Danmark, og jeg er bange for, at vi give Pengene ud til Unytte, naar vi ikke have Mod til at sige, det maae vi komme til, og det maae vi snart komme til, og naar vi ikke sige os selv, at vi, efterat have sløiset den gamle Fæstning, som Tiden har gjort ubrugelig, engang maae underkaste os af den opsamlende Statsformue at forbruge en ordentlig og solid Del til at flasse en Hovedfæstning. For saa vidt giver jeg det ærede Medlem Ret.

Formanden: Det ærede Medlem havde fuldkommen Ret i at beklage Saonet af de trykte Forhandlinger ved Finanslovens 3die Behandling i Folkethinget, men det var ogsaa det, jeg gjorde opmærksom paa ved Begyndelsen af Forhandlingen her idag, og i Forbindelse dermed mindeede jeg netop om, at ethvert enkelt Medlem efter Forretningsordenen havde Udgang til at begjære Forhandlingerne afbrudte og deres Fortsættelse udsat. Videre var der for mig ikke Anledning til at gaa.

Den 2den Landstingsmand for 8de Kredes har Ordet.

C. A. Hansen: Da jeg vel tør anse det for givet, at der vil blive filllet Ændringsforslag til Finanslovens 2den Behandling, vil jeg tillade mig at berøre et Forhold, som jeg anser det for min Pligt at bringe paa Bane. Det er ikke noget stort Spørgsmaal, men det er et Livsspørgsmaal for de Paagjældendes Forhold, og det er nær beslægtet med de Lønningsspørgsmaal, som netop i disse Dage komme under Forhandling. Hilsted Realskoles Bestyrelse modtog i sin Tid fra samtlige Lærere et Andragende om en Forhøielse af deres Lønning, og den kunde de ganske vist ogsaa haardt trænge til, thi den høieste Dage har Bestyreren, nemlig 1,200 Rd., og Ingen af de andre have over 600 Rd.; de have ingen Udigt til Førgjælse og ingen Pensionsberettigelse. Vi toge derfor Anledning til at henvende os til de paagjældende Kommuner, nemlig Amtet og Byen, som paa anden Maade understøtte Skolen, og disse fandt Andragendet saa vel begrundet, at de gik ind paa at bevilge 500 Rd. om Aaret, paa den Betingelse, at Rigsdagen vilde bevilge lige saa meget. Vi tillode os dernæst at tilfille det høitærede Ministerium et Her-paa baseret Andragende, og den høitærede Kultusminister tilfillede Finansudvalget i Folkethinget et Forslag i den Retning, som dette imidlertid ikke fandt Anledning til at fremme. Jeg kan nu ikke